

Czwartek, 12 września 2013 r.

Finansowanie ICT: WRF

35. ubolewa z powodu faktu, że zaproponowana przez Komisję na lata 2014–2020 kwota 9,2 mld EUR na inwestycje w ICT w ramach instrumentu „Łącząc Europę” zostanie radykalnie zmniejszona; podkreśla, że ze względu na nową sytuację finansową jeszcze bardziej wzrosło znaczenie inwestycji w rozwój sieci szerokopasmowych ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz że należy zwiększyć środki przeznaczone na takie inwestycje w okresie programowania 2007–2013;

36. podkreśla, że potrzebne jest większe ukierunkowanie finansowania UE na inwestycje w sektorze ICT, a także że finansowanie ICT w kolejnych WRF powinno być proporcjonalne do znaczenia tego sektora i jego wpływu na gospodarkę; wzywa do nadania większego priorytetu – w porównaniu z latami 2007–2013 – wydatkom związanym z ICT przewidzianym w ogólnych WRF;

o

o o

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0378

Sytuacja w Syrii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Syrii (2013/2819(RSP))**

(2016/C 093/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dni 23 stycznia, 18 lutego, 11 marca, 22 kwietnia, 27 maja, 24 czerwca, 9 lipca i 22 lipca 2013 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii z dnia 8 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton: oświadczenie z dnia 21 sierpnia 2013 r. w sprawie ostatnich doniesień na temat użycia broni chemicznej w Damaszku, oświadczenie z dnia 23 sierpnia 2013 r. w sprawie pilnej potrzeby znalezienia politycznego rozwiązania konfliktu syryjskiego (odzwierciedlające stanowisko UE w sprawie Syrii uzgodnione w dniu 7 września 2013 r.), a także oświadczenie z dnia 10 września 2013 r. w sprawie propozycji objęcia syryjskiej broni chemicznej kontrolą międzynarodową;
 - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. oraz protokoły dodatkowe do nich, protokół genewski do konwencji haskiej dotyczący zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisany w Genewie w dniu 17 czerwca 1925 r., a także normy określone w konwencji o broni chemicznej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według ONZ od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii w marcu 2011 r. śmierć poniosło ponad 100 000 osób, w większości cywilów; mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) 4,25 mln osób zostało wewnętrznie przemieszczonych, a liczba uchodźców z Syrii, przebywających głównie w Turcji, Jordanii, Libanie, Egipcie i Iraku, wynosi ponad 2 mln;

Czwartek, 12 września 2013 r.

- B. mając na uwadze, że w dniu 21 sierpnia 2013 r. na przedmieściach Damaszku doszło do ataku chemicznego na dużą skalę, który spowodował śmierć setek ludzi, w tym wielu kobiet i dzieci; mając na uwadze, że atak ten był rażącym naruszeniem prawa międzynarodowego, zbrodnią wojenną oraz zbrodnią przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że informacje z wielu różnych źródeł potwierdzają, że taki atak miał miejsce i wydają się stanowić mocny dowód na to, że odpowiedzialny za te ataki jest reżim syryjski;
- C. mając na uwadze, że w dniu 25 sierpnia 2013 r., tj. cztery dni po ataku chemicznym, rząd Syrii zezwolił inspektorom ONZ na odwiedzenie miejsca ataku; mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ Ban Ki-moon zalecił grupie inspektorów jak najszybsze przedstawienie wniosków z tej wizyty; mając na uwadze, że mandat misji inspektorów ONZ jest ograniczony do stwierdzenia, czy broń chemiczna została użyta czy nie, bez odnoszenia się do kwestii, kto jest za użycie takiej broni odpowiedzialny;
- D. mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ Ban Ki-moon (w dniu 9 września 2013 r.) oraz wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Catherine Ashton (w dniu 10 września 2013 r.) przychylnie odnieśli się do propozycji przekazania broni chemicznej należącej do syryjskiego reżimu wspólnocie międzynarodowej w celu jej zniszczenia, propozycji podjętej z chęcią przez Rosję, Iran oraz reżim syryjski; mając na uwadze stwierdzenie Ban Ki-moona, iż rozważa on nakłonienie Rady Bezpieczeństwa do zwrócenia się o natychmiastowe przeniesienie tej broni i zapasów prekursorów chemicznych do takich lokalizacji wewnątrz Syrii, w których będą one mogły być bezpiecznie przechowane i zniszczone;
1. zdecydowanie potępia masowy mord cywilów przy użyciu broni chemicznej, do którego doszło w dniu 21 sierpnia 2013 r. i w wyniku którego – według danych zachodnich służb wywiadu – zginęło co najmniej 1 400 osób, w tym 400 dzieci; zwraca uwagę, że różne źródła wydają się wskazywać na to, że odpowiedzialność za ten atak ponosi reżim syryjski;
 2. podkreśla, że społeczność międzynarodowa nie może pozostać bezczynna w obliczu tak strasznego użycia broni chemicznej; podkreśla, że udowodnione użycie broni chemicznej, w szczególności wobec cywilów, jest rażącym naruszeniem prawa międzynarodowego, zbrodnią wojenną i zbrodnią przeciwko ludzkości, co wymaga jasnej, zdecydowanej, konkretnej i spójnej odpowiedzi, niewykluczającej ewentualnych środków odstraszających, aby jednoznacznie pokazać, że takie zbrodnie nie są akceptowane oraz aby uniknąć kolejnych przypadków użycia broni chemicznej w Syrii lub gdziekolwiek indziej;
 3. z zadowoleniem przyjmuje stanowisko UE w sprawie Syrii, uzgodnione na nieformalnym posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych UE w dniu 7 września 2013 r.; podkreśla, że sytuacja w Syrii wymaga spójnego i wspólnego podejścia wszystkich państw członkowskich UE; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w dalszym ciągu poruszały kwestię sytuacji w Syrii na forum Rady do Spraw Zagranicznych oraz aby oceniły, jakie środki może przyjąć UE w celu wsparcia sił demokratycznych w opozycji syryjskiej, ułatwienia dialogu i określenia wspólnego podejścia z innymi członkami wspólnoty międzynarodowej, a także udzielania dalszej pomocy humanitarnej ludności w Syrii i w państwach z nią sąsiadujących; podkreśla, że UE powinna szczególnie dbać o prowadzenie dialogu ze wszystkimi zaangażowanymi podmiotami oraz o wspieranie procesu łagodzenia napięć w regionie;
 4. wzywa ONZ do szybkiego zakończenia prowadzonego przez nią szczegółowego śledztwa w sprawie użycia broni chemicznej w Syrii; apeluje o jak najszybsze przesłanie raportu zespołu inspektorów do Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby mogła ona przeprowadzić dyskusję na temat masowych mordów w Syrii na podstawie wniosków zespołu dochodzeniowego ONZ oraz ocenić, jakie środki należy podjąć, aby odpowiednio zareagować na użycie broni chemicznej w Syrii i pociągnąć winnych do odpowiedzialności;
 5. z zadowoleniem przyjmuje propozycję przekazania wspólnocie międzynarodowej syryjskiego arsenału broni chemicznej w celu jego jak najszybszego zniszczenia, przedstawioną po ultimatum wspólnoty międzynarodowej popartym wiążącą rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ, zgodnie z którym w razie niespełnienia warunków środek ten może zostać wprowadzony na podstawie wszelkich instrumentów przewidzianych w Karcie Narodów Zjednoczonych;
 6. uważa, że wspólnota międzynarodowa powinna wypracować rozwiązanie polityczne dla Syrii, które doprowadziłoby do zaprzestania przemocy, zapobiegło kolejnym przypadkom użycia broni chemicznej oraz wspierało przemiany demokratyczne; zwraca się w szczególności do Rosji i Chin jako stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby nie unikały odpowiedzialności i ułatwiły wypracowanie wspólnego stanowiska oraz dyplomatycznego rozwiązania kryzysu syryjskiego, nie wykluczając przy tym możliwości zajęcia się tą kwestią przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w przypadku długotrwałego impasu w Radzie Bezpieczeństwa; jest przekonany, że trwałe rozwiązanie obecnego kryzysu w Syrii może zostać osiągnięte wyłącznie w drodze szeroko zakrojonego procesu politycznego, któremu będzie przewodzić Syria przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej; w tym duchu nadal popiera starania UE i jej państw członkowskich oraz wspólne

Czwartek, 12 września 2013 r.

wysłannika ds. Syrii z ramienia ONZ i Ligi Państw Arabskich Lakhdara Brahimiego, zmierzające do osiągnięcia postępów w ramach drugiego procesu genewskiego oraz w łonie Rady Bezpieczeństwa ONZ; ponawia swój apel do Rady Bezpieczeństwa, aby zwróciła się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o wszczęcie oficjalnego dochodzenia w sprawie sytuacji w Syrii; ponownie apeluje do prezydenta Assada i jego reżimu o ustąpienie i ugotowanie drogi dla demokratycznych przemian;

7. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym kryzysem humanitarnym w Syrii i jego konsekwencjami dla krajów ościennych; apeluje do UE i jej państw członkowskich, by pozostały wierne swoim zobowiązaniom w dziedzinie pomocy humanitarnej i zwiększyły pomoc kierowaną przez nie do syryjskich uchodźców; ponownie wzywa wszystkie państwa do wypełnienia zobowiązań podjętych na konferencji darczyńców w Kuwejcie w dniu 30 stycznia 2013 r.; wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt do ułatwienia świadczenia pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i frontami konfliktu, oraz do zapewnienia bezpieczeństwa całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom humanitarnym;

8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt w Syrii.

P7_TA(2013)0379

Sytuacja w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie (2013/2820(RSP))

(2016/C 093/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie odzyskiwania mienia przez kraje, w których zachodzą przemiany zapoczątkowane w czasie arabskiej wiosny⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie arabskiej wiosny z dnia 8 lutego 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 21 sierpnia i 22 lipca 2013 r. w sprawie Egiptu,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a i przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso z dnia 18 sierpnia 2013 r. na temat Egiptu,
- uwzględniając uwagi wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton ogłoszone po nadzwyczajnym posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Egiptu, które odbyło się w dniu 21 sierpnia 2013 r., oświadczenia wysokiej przedstawiciel w sprawie sytuacji i rozwoju wydarzeń w Egipcie z sierpnia i lipca 2013 r., a także wspólne oświadczenie wysokiej przedstawiciel i sekretarza stanu USA Johna Kerry'ego z dnia 7 sierpnia 2013 r. w sprawie Egiptu,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został umocniony planem działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów w jego wdrażaniu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0224.